



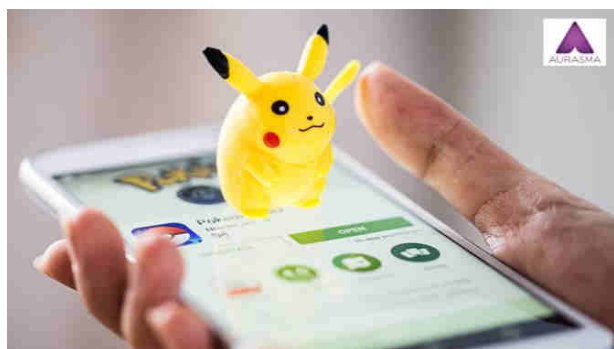
АВТОШЛЯХОВИК

Лютий 2017 р.

Газета Полтавського будівельного технікуму транспортного будівництва

Вперше у Полтаві –

газета з ДОПОВНЕНОЮ РЕАЛЬНОСТЮ



Сьогодні, коли мова заходить про технології доповненої реальності, що дозволяють через камеру смартфона зчитувати з навколишніх фізичних об'єктів додаткову інформацію – переглядати відео, тривимірні об'єкти, переходити за посиланнями на web-ресурси, – найчастіше згадують гру «Pokemon GO». Але якщо гра з'явилася недавно, то сама технологія розвивається вже протягом більше 10 років.

З 1990 року, коли дослідник компанії Boeing Томас Коделл ввів термін «доповненої реальності», технологія пройшла шлях від наукової фантастики до практичного використання. Занурення в 3D-середовище дозволяє забезпечити повне залучення в навчальний процес, що підвищує мотивацію до навчання. Складні технічні дисципліни можна наочно ілюструвати у віртуальній реальності. Віртуальне оточення дозволяє візуалізувати хімічні і фізичні явища, реконструкції історичних подій тощо.

Швидко познайомитися з доповненою реальністю можна, встановивши на мобільний пристрій один зі спеціальних браузерів Aurasma, який дозволяє побачити цифровий контент, що доповнює фізичний світ. Він призначений для того, щоб «оживляти» статичні сторінки газет і журналів, рекламні щити, буклети та іншу друковану продукцію. Головною рисою Aurasma є її здатність розпізнавати образи, окрім того система здатна розуміти нескладні жести користувача.

Для роботи із системою Aurasma потрібно мати пристрій, що працюватиме під управлінням OS Android або iOS, знайти і завантажити в Google Play або App Market додаток – Aurasma.

Aurasma | [App Store Free](#)



<https://goo.gl/4zfVMC>

Aurasma | [Play Google Free](#)



<https://goo.gl/I79AmV>

У вкладці пошук мобільного додатку вбити назву шару – «РВТТВ».

У вікні пошуку з'явиться даний шар, натиснути на нього, після чого натиснути кнопку «Follow».

Після усіх дій натиснути вкладку «Камера» і наводити камеру смартфона або планшета під різними ракурсами на зображення в газеті, які мають позначку у вигляді логотипу Aurasma. Програма розпізнає зображення і на екрані, з'явиться додаткова інформація. Для прикладу, спробуйте переглянути, яку інформацію має для вас Пікачу на зображенні на початку статті ;)

Д.С. Циплухін,
викладач спец. дисциплін

Знаходьте ще більше «живих» фото на сторінках цього випуску!

Деякі з геніальних винаходів Леонардо да Вінчі

Леонардо да Вінчі, можливо, був найбільшим винахідником в історії, але в його час були настільки слабкі технології, що всі начерки генія залишилися в кращому разі на папері. Да Вінчі малював ескізи та діаграми своїх пристроїв і зберігав нотатки. За життя да Вінчі практично жодний з його винаходів не побачив світ. І це неймовірно сумно, тому що конструкторські навички да Вінчі набагато випередили свій час. Якби вони були втілені в реальні винаходи, хто знає, може бути революція в світі техніки сталася б куди раніше. Давайте подивимося на винаходи да Вінчі очима людини XXI століття.



Підшипник

Не вражені? Що ж, підшипник може і не найкрутіше, що може дозволити собі винахідник, але безліч сучасної техніки працює за допомогою підшипників. Кулькові підшипники дозволяють обертатися приводним валам, проштовхують товари в магазині або на заводі, це основа практично будь-якого рухомого механізму. Гладкі кульки, розміщені між двома рухомими поверхнями, практично усувають тертя. Вперше ідея, як вважає багато хто, народилася ще в часи Римської імперії, але історики вважають, що саме в зошитах да Вінчі з'явилися перші креслення підшипника. Але, як і у випадку з багатьма іншими концептами винахідника, підшипник довелося перевинайти комусь іншому.

Самохідний візок да Вінчі

Самохідний візок да Вінчі висувається на роль першого автомобіля в історії. Більше того, оскільки у нього не було водія, його можна розглядати і як перший роботизований транспорт в історії.

Креслення, зроблені да Вінчі, не повною мірою розкривають внутрішній механізм, тому сучасним інженерам довелося здогадуватися, що ж змушувало візок їхати вперед. Кращим припущенням був пружинний механізм на зразок того, що використовується у годинниках. Пружини ховалися в корпусах з формою барабана і могли заводитися рукою. І поки пружина розмотується, візок їде вперед, як заведена іграшка. Кермо могло бути запрограмоване за допомогою ряду блоків в ланцюзі передач, хоча той факт, що візок міг повертатися тільки вправо, істотно обмежив би його корисність.



Повітряний гвинт

Повітряний гвинт да Вінчі, напевно, є найкрутішим проектом з тих, що були знайдені в його зошитах. Він працював би за принципом сучасного вертольота. Літальна машина виглядала як величезна вертушка. «Лопасті» вертольота були зроблені з льону. Якщо їх розкрутити досить швидко, вони могли б створити тягу, аеродинамічне явище, яке дозволяє літакам і вертольотам літати. Повітря створило би тиск під кожною з лопатей, тим самим піднявши літаючу машину в небо.

Ідея, в усякому разі, була такою. Зміг би такий гвинт літати? Навряд чи. Але було б круто.



Д.С. Циплухін,
викладач спец. дисциплін

Думки з приводу...

За красою Україна посідає далеко не останнє місце в світі, а ось за щастям – соте. Парадокс, чи не так?

Поговорімо сьогодні про нашу країну, про красу її природи і наше ставлення до неї. Не беручи до уваги природу інших країн, бо в кожній вона унікальна і має свою візитівку картку.

Обговорювати українську природу – не ново, адже про неї говорили, говорять і будуть говорити. Аби зрозуміти зміст і посил моєї думки, ви повинні самі відчувати її, проникнутись нею, побачити її справжню, живу, оголену. Вона чарує своєю простотою і невігядливістю, породжує думки про вічне, розкриває твої грані. І в цій простоті знаходиш усе. Сама вирішує де і як вона буде царювати. Недаремно природу часто порівнюють з дівчиною, з дівчиною вільною, гарною, привабливою, самостійною, сильною. І справді, здебільшого дерева, глиби, насипи, пагорби з'являються не за бажанням людей, а по волі самої природи. Звісно є місця, де люди стежать за цим, але я говорю про недоторкану природу, ту, яка знаходимо в селах, яку оспівують у творах та піснях.

У літературі природа завжди посідала одне з чільних місць. Найвизначнішим оспівувачем української природи є Максим Рильський, який з точністю майстра описав усі її деталі. Так вже повелося, що у творчості письменників ХХ ст. провідними темами були українське село, яке постійно страждає, і природа, яка перепліталася з почуттями героїв. За ці межі наша література не вийшла, і вже навряд чи вийде. Майже всі твори класиків проникнуті простотою та зрозуміло вираженими почуттями, це вже згодом почали вносити щось нове, більш складне. Літератори сьогодення описують вже страждаючу

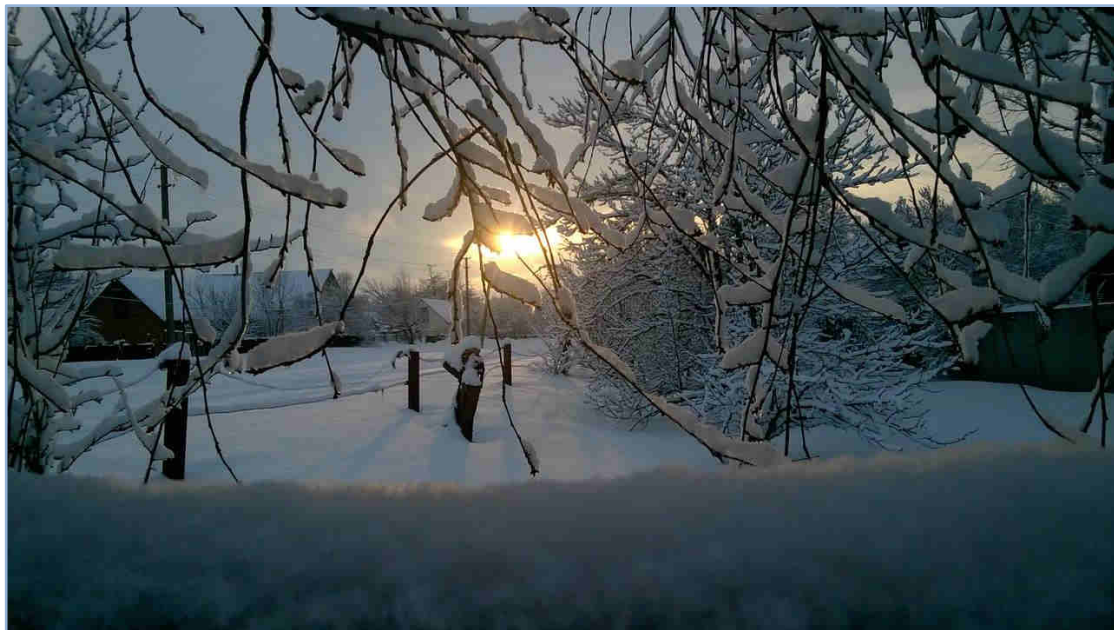


Фото автора

країну, яка все робить, а результату чомусь немає, і лише природа рятує цю картину.

Протягом усього існування українців, як народу, ми переживали тяжкі часи, але залишалися простими і зрозумілими для інших. Ми щирі і водночас замкнуті, добрі і злі, щедрі і жадібні. Це наш менталітет. І чи стало це нашим пороком, чи справді доля така? Нам привили, що ми вічно страждаємо і все у нас погано, перейнявшись цим ми й не можемо вийти за існуючі рамки. Скрізь нас сприймають як вторинний сорт, хоч народ ми працелюбний. Українцям приліпили клеймо простоліду. Ми залякані усім, чим тільки можливо (газетами, телебаченням, суспільством), і лише одиницям вдається вилізти з цієї ями. У школах нас вчать розуму, а краще б виховували манери і повагу до себе. Зараз майже кожен хоче виїхати за кордон, бо незадоволений, роздратований, і радіти життю в Україні не збирається. Тут зручніше і безпечніше бути нещасним. І такий колообіг відбувається в Україні вже не одне століття. Та, якби ж на секунду народ наш зрозумів якою красою нас наділила природа, тією, що перехоплює дух в усьому світі, що не жаліється, а продовжує творити прекрасне, можливо б, таки вдалося піднятися на новий рівень.

У Латинській Америці говорять:

«Якщо не можеш вирішити проблему – відпусти її, і вона сама вирішиться».

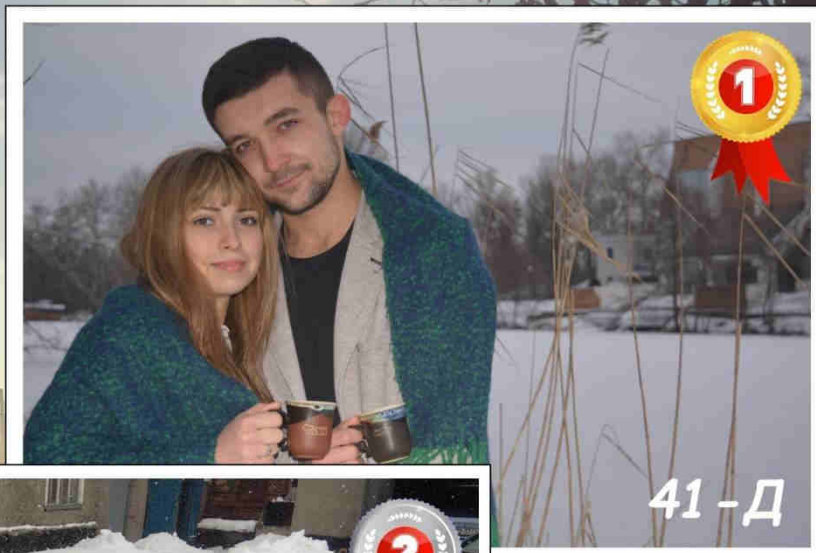
Занадто просто? Природа так не думає.

**Результати ФОТОконкурсу на краще зимове фото
дивіться на розвороті**

*Білолюдцева Альона,
студентка групи 21-Д*



Фотоконкурс "Зимове фото-2016"



Фотоконкурс "Зимове фото-2016"

Номінація

"Дива природи"



Дудко Л. 21-0



Семенко К.В.



Семенко К.В.

Редакція газети
«Автошляховик»
висловлює подяку усім
учасникам зимового
ФОТОконкурсу!

Вітаємо переможців!

Люди, які надихають



Насичений графік роботи, постійні роз'їзди, прямі ефіри, шалений ритм – це лише невелика частина життя людини, яка працює на телебаченні.

«Для себе з перших днів роботи вирішив – завжди

прагнути більшого. Щоб не трапилося – йти вперед. Вірити у власні сили. Мої колеги – ті, що "киплять" роботою. Іншого життя не уявляю», – ці слова належать полтавському тележурналісту, керівнику творчого об'єднання телевізійних програм ТРК «Лтава» Володимирові Дряпаку. Нашій групі випала можливість поспілкуватися із Володимиром Васильовичем з нагоди 80-річчя Полтавської області та річниці заснування обласного телебачення.

Завданням журналіста є розповісти не лише про впевнених, успішних та вже відомих людей, а й про простих, талановитих, працюючих, стомлених жителів сільської місцевості. У 2017 році телерадіокомпанія спланувала «ходіння в народ» – випуск низки сюжетів і програм, присвячених життю людей у віддалених районах та селах нашої області. Героями їхніх програм стають школярі, студенти, наполегливі спортсмени, геніальні музиканти, митці, захисники України. Потрапити у передачу для них справжнє свято: довго готуються, з нетерпінням чекають виходу програми в ефір, обговорюють все це зі своїми родичами, друзями, знайомими. Журналістам уже вдалося віднайти хор, який складається з дівчаток, жінок та бабусь у селі Велика Рудка Диканського району. Особливість його в тому,

що не зважаючи на відсутність світла у Будинку культури вже протягом 25 років, вони все одно збираються двічі на тиждень на чолі з сільським головою, шують костюми, вчать ноти, знаходять та пишуть пісні і виконують їх на концертах для односельців. Перед тим побували у Новосанжарському районі, де керівник агрофірми, який керує 200 людьми, купив стареньку американську гітару 70-го року випуску, запросив свого заступника та голову сільської ради, і створив власний музичний колектив. А у Нехворощі 24 дівчинки 12-14 років, виступаючи у Будинку культури, забавляють мешканців свого села грою на ложках та цимбалах. І таких талановитих людей ще дуже багато по всій області – переконані автори цих програм.

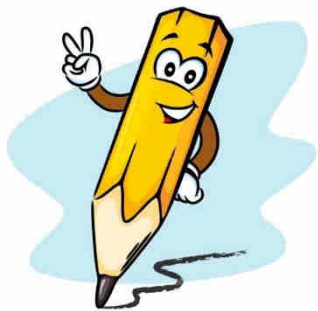
У перспективі «Лтава» планує організувати лекції для учнів та студентів, де розповідатимуть про свої здобутки, створення фільмів та передач. Деякими секретами закадрового життя з нами поділився Володимир Дряпак.

Ця зустріч стала приємною для нашої групи. Ми вдячні Володимирі Васильовичу за цікаві факти про телевізійну працю та бажаємо процвітання і розвитку у його кар'єрі.

Галаган Валерія,
студентка групи 21-О



Подорож в країну Креслення



«Креслення» – що це? хто це? навіщо? Питань багато і відповідей може бути не менше. Але уявімо, що «креслення» – це казка. І як будь-яка казка, нехай вона починається так...

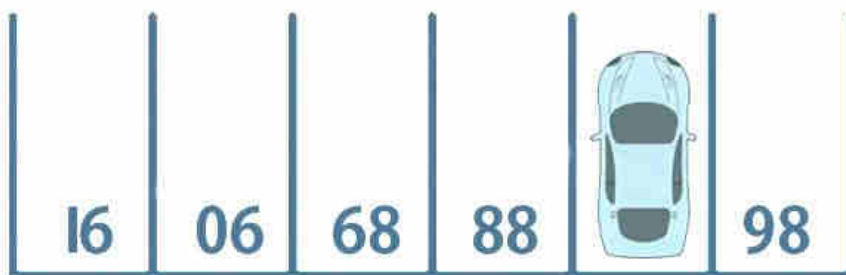
У всесвіті, який називається ПБТТБ, була собі країна Креслення, і жили там мешканці – пречудові чарівники – олівці, лінійки, циркулі, гумки, формати. Усі вони були працюючими в руках людей, до яких потрапляти. Адже студенти, опинившись в країні Креслення мали відчуття, що вони на іншій планеті, уявляючи що, наприклад, Олівець вміє тільки писати літери та цифри. А він – чарівна паличка, яка в руках доброго чарівника вміє не тільки проштрикнути наскрізь формат або написати нечемне слово, а і «креслити», творити справжні дива. За допомогою Олівчика хтось відчує себе Гаррі Поттером, хтось Робінзоном Крузо, а хтось мандрівником, який робить не завдання, а складає мапу скарбів, де скарби – це знання. І зовсім не важливо, яка ця чарівна паличка – тверда чи м'яка. Вкрай важливо у які руки вона потрапила і наскільки важливе бажання доброго чарівника отримати знання або вийти на пошуки скарбів. Кожен, хто взяв в руки Олівець, перш за все, повинен вірити в успіх справи, забути слова «не хочу», «не можу», «не буду», а взяти в руки прапорець, де написано «я зможу», «я вмію», «я буду шукати».

Згадайте тих, хто відкривав країни, континенти. Їм було важко, але дуже цікаво. Знаходьте самих себе. Як ми вчилися ходити, їсти кашу ложкою, бити гвіздом молотком. Було важко? Так! Але як було цікаво дати відповідь на питання «А що там далі?». Отак і олівчик разом зі своїми пречудовими помічниками потихеньку створюють струмочки знань першого курсу, річечки знань другого курсу, море курсових третього та четвертого курсів і нарешті на четвертому курсі добрі чарівники виходять по морях завдань і курсових на берег океану дипломного проектування. І, як в будь-якій казці, чарівники бувають добрими, які ідуть шляхом клопітливої роботи і самостійного пошуку скарбів, та злими, які теж отримують результати, але не одразу, а ціною великих випробувань. Але олівчик це не тільки чарівна паличка, це маячок, ліхтарик, друг, який завжди поруч. І якщо один раз з ним потоваришував, то він віддячить справжнім чудом – мандрівкою в країну «КОМПАС» або «AutoCAD», які дають крила і натхнення для подолання будь-яких перешкод. А на цьому шляху, можливі злети і падіння, відчай і радість. Ніхто не залишається байдужим.

А напередодні весни, хочеться побажати всім: «Боротися, шукати, знайти і не здаватися», і завжди пам'ятати про малесенький шматочок дерева, маленький шматочок тепла з великим серцем, справжнього друга – Олівця. І нехай ці рядки принесуть вам посмішку і бажання творити казку своїми руками.

*Т.В. Гуріна,
викладач креслення*

ПЕРЕВІР СЕБЕ



ЯКИЙ НОМЕР ПАРКОВОЧНОГО МІСЦЯ ПІД МАШИНОЮ?

Тиждень циклової комісії математичної і природничо-наукової підготовки

Наприкінці лютого в нашому технікумі пройшов тиждень циклової комісії математичних і природничо-наукових дисциплін.

Розпочався тиждень екскурсіями студентів під керівництвом викладача Лазоренка Івана Валентиновича на підприємства «Автомоторна компанія», яка займається ремонтом двигунів та агрегатів до двигунів внутрішнього згорання та ПАТ «Експериментально-механічний завод», який виконує капітальний і частковий ремонт кранів, здійснює ремонти сільськогосподарської техніки.



За результатами екскурсій у читальній залі бібліотеки проведена конференція-презентація «Використання екскурсій для мотивації та зацікавлення студентів», на яку були запрошені студенти та викладачі. Всі присутні відмітили вагомий позитивний вплив екскурсій на навчання та формування студентів як майбутніх спеціалістів.



Протягом тижня був проведений конкурс стінгазет між гуртками предметів циклової комісії, найбільш активну участь в якому взяли викладачі механіки, креслення, та технології конструкційних матеріалів.

Працівники бібліотеки підготували для студентів книжкову виставку – презентацію нової та актуальної технічної літератури з математичних і природничо-наукових дисциплін.



У рамках тижня також було проведено відкрите заняття Гуриної Тетяни Володимирівни з креслення, адже не даремно креслення – це міжнародна мова інженерів.



Хочеться відмітити, що всі викладачі циклової комісії дружно, із завзяттям приступили до проведення заходів, вкладаючи всю свою душу в їх організацію. Вони ставлять перед собою за мету постійно вдосконалювати педагогічну майстерність, цікавляться захопленнями своїх студентів, створюють атмосферу співробітництва, творчої взаємодії у навчанні та намагаються охопити всіх студентів позакласною роботою у різних її видах, а студентам цікаво приймати участь у різноманітних розважально-пізнавальних програмах.

Автошляховик

Газета ПБТТБ Виходить щомісяця

Відповідальний за випуск: **Циплукін Д.С.**

Редактор: **Челебій А.О.**

Адреса редакції: 36005, м. Полтава, вул. Слави 4/2.

Телефон: (05322) 51-24-77

E-mail: pbttb_lib@ukr.net